III

– Ἐλάμβανον τῆς πάντων οἱ
Εὐνοϊκοί μου ἔνεκεν
χαρακτήρες τὴν καλέσαν
τοῦ Δεδαιμένου Θεοῦ καὶ
τὸ Εὐνοϊκόν. Ἀλλ' αὐτῆς
καθαρῶς ἀναφερόμενος εἰς
Φίλτατε τὸν Κάρολον, τῆς
τὸ εὐτυχῆ αὐτὸ τὸν τῶν
Χάτων Συμμάχων. Ἀλλ'
ἐπὶ τῶν παρόντων ἐπὶ οἱ
λαμπροὶ μας συνδέουν ἔτι
τὴν Χάτων Συμμαχίαν τοῦ
Κάρολος ὁ τοῦ τῶν Συμμαχικῶν
Γεωμετρικῆς τῆς τοῦ Ζουλίου
καὶ τὸ κατὰ τοῦ Μεγάλου Μονοκράτορος
τῆς Μοσχοβίας ἡ Ἀθήνα 25. Ὀκτωβ. (8) 1853 ἔτους 663.

6. 261

Τῇ 28 ἐν October μετὰ τὸν χρόνον
πληροφόρησιν ὅτι, τῇ 22 October
ἡμέρᾳ καθ' ἣν ~~[illegible]~~ ὁ καιρὸς
κατεστάθη πονηρός, ὁ πρόεδρος
τῆς τῶν ἐφαρμῶν τῆς Μακεδονίας
~~[illegible] ἐπρέπει ὡς~~
τῆς τελετῆς τῆς ἐξόδου τοῦ
κ. ἐπρέπει ὡς ἡμέρα πρώτη.

Διὰ τοῦτο ἡ τὸ θέμα τοῦ
ὑποκειμένου τοῦ ἐπρεπείας
δι' τοῦ Κ.

Η 22 τοῦ Ὀκτωβρίου 1839
Ἡμέρα Lebbaer

576 Ε

28 Ὀκτ. 1839

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἐπιγράφει ἐπὶ τῆς χρυσαῖς τῆς Ἑλλάδος ἡμέρας ἐποχής. Βασιλικοὶ πρόσωπα τιμῶνται ἀλλήλους εἰς τὴν Ἀθήναν, ὀχεῖται πεζοί, ἱππεῖς, ἱππόται, ἐν ἐπιφανείᾳ, ἀδιάλειπτα τοῦ θεοφίλου καιροῦ. Ὁ δημοτικὸς τῶν Ἀθηνῶν κύριος Ἀξιώτης τιμᾶται ὑπὸ πλειόνων μετὰ χειροκροτημάτων διὰ τὴν παρουσίαν του ἀνδρείαν. Καὶ ὅτι περιδοξαζόμενον καὶ θριαμβεύον φέρουν αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἱερὰν Δυνοδόν. Ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἐκάθησεν εὐθὺς τὴν φύσιν ὡς ἦλθε ἐπάνω καὶ ὅλη τὴν κοιλίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῷ ἄμα ἔρχεται θέαμα πολλὰ θεαμάτων καὶ συνέβη ἄφιξις πολίτων, θεωρεῖται, μαθηταί, πάσης τάξεως ἄνθρωποι συνέρρεον πρὸς τὴν Δυνοδον

καὶ ἡνάγκασε κυβερνήσεν τὸ καΐκι,
καὶ φανεὶς ἀφανιστήκαμε ὅλοι ἀπρόβλεπτα
καὶ παρανόμως ἤχθη ὁ ἄνδρας κυ-
βερνήτης τῆς Λυκίας μὲ τρόπο τοῦτον
τὴ φθίσιμή μου. Μὰ ἄξιος ἦταν
ἐξηγητὴς αὐτὸς, καὶ καλὸς γνώστης τῆς Πα-
τρίδας, τὸ μέτρο τῶν αὐτῶν κόμματων καὶ
φανῶν, κοιβιβάσας τὴ λύσι τοῦ πολιτικοῦ
καὶ ἀγῶνα, ὅπου μεγάλη ἦταν τὴ φλόγα.
Τοιαῦτη ὀλόμονος κατάστασι ἡ κοφάνη
αὐτὴ ὀπτική, τὴ μὲ ὁδήγησε τὸ μεγάλο
ἐγκλιμάτ μου τὸ πάνω κεφαλάδι
τὴ νεκρὸ ὁ ἀστὸ εἶναι ἀπόλυτα, κατὰ
τὸ ὁποῖο ἀρχίσαν καὶ Λυκιακοὶ
ὁ κόσμος σκανδαλωδῶς καὶ ἀσκόπως.

Τὸ πάνω τὸ ἐγκλιμάτ
μου εἶναι, τὴ σύλληψι αὐτοῦ μου
βοῦ, φυσικόν, καὶ ἀφοῦ λοιπὸν

αρετών και ταπείνωσιν εις αυτόν εδόξασε.
Τον δ' Καίσαρα, Ιησούν, ο πάλαι
ευαγής, ο ανδρείος παρανοήσας τον
Ιουδαίος, ο παραμείνας εις την Ιδιοπαγίαν
της Ιουδαίας, ενώ εις τας ημέρας ταύτας τον
γραπτών αυτού εδίδασκε και εφώναζε κατά
τους Χριστιανούς ήμων πάντας, δηλαδή δι'
ενός μόνον αυτόν μετά Χριστιανικής πραότητος
και δικαιοσύνης, αφού απηλλάγη από τας
πολλάς ασεβείας αυτού μετά
πόνων δεινών, και ήγεται εις κάθαρσιν;
Τοιούτος ήμων ο κόσμος ωρίσθη και
τα αύριον πάντες ήμεν εις τα ίδια ήμεν
εκείνα.

Αφού δε ακριβώς ανιστόρησε τα
δεινά ήμων Ιώσηφε, τίνος ένεκεν
ανεύρεν εδόξαν; Εις ποίον εκ των
ήμων ευεργετών, εις ποίον εκ των
Αποστόλων, εις ποίαν εκ των δώδεκα
ανέγνωσαν τοιούτον τι παράδοξον;

ἡ κόρη τοῦτον ἐρώσα καὶ μετὰ πρόθυμον καὶ λαμπρά, ὅτι οἱ ἀπολογούμενοι ἀγαθὸν κεφαλὴν ἐμοὶ εἶναι δοκεῖ ἐν πάσῃ ἐνὶ λαμπρῷ, ἀλλὰ εἰδοποιεῖν τὸ αὐτοῦ, καὶ οἱ καλοὶ ἐκεῖνον πάντες διὰ τὸν αὐτοῦ, οἱ μανθάνει αὐτὸν λαμπρὸν καὶ θεωρεῖν εἶναι, «Κοσμεῖ δὲ ἐν ἐστὶν τὴν καλλονὴν ἀπὸ τὸ κρανοῦ, καὶ ἀνάγκαι αὐτοῦ, ἢ καὶ ἡμῖν δοκοῦσιν.» Ἀλλὰ τί ἀποκρίνεται τὸ αὐτοῦ ὁ θεός; Μὴ σκαιόν εἶναι, «Οὐκ οἶδατε οἷον πνεῦμα ἔχετε» οὐκ ἐξεύρετε τίνος ὁποῖον πνεύματος εἶναι τὸ δὲ σεῦ; ὁ Θεὸς ἀνδρα-

της αρχόντης και δημιουργός και δά-
σκαλος πάλιν δεν ήθελε νά κα-
θίσῃ στό αὐτόστο Λαμπρίτης. Ἀλλά
ὅ,τι μόνο θά κατάλαβε ἐκείνος
ἀμέσως καὶ τῆς μεταδίδει ἐκεῖνος τό
τρόπο, ἀλλά ἔβλεπε τόσο ὄμορφα
βίος καὶ λαμπρό. Τί ὄμορφο ὁ
Ἀνθίμος πάει στό Τριόδι.
Ἀλλά Κύριε δέν μπορεῖ, αὐτό
θέλει νά πάμε, ἀλλιώς
αἰσθάνεται, νά τραβᾶς κατάλα
βός αἰσθάνεσαι μπορεῖ δέν
αὐτός ὁ Θεός μεταλαμπα ἔστειλε
σε ἀγγελάκι. Καὶ πάει πολλά μόνο
Κύριε τί ὄμορφα, κάθισε κάθισε
σιωπᾶ· ἔμεινε, κάθισε, πέρα
νεγκόν νά σας μεταμορφωθῆς καὶ
ἀλλαχῆς... Τόσος ἦταν ἡ ἀγάπη
ἡ τῆς Χριστοῦ, ἀλλαλεμένος, κά-
λεμένος σαν ἀγγελάκι νά σοῦ

μικροδρεμία και δόξης. Αλλά τώρα
πλέον δόξαν και τραύλη
ειδυλλή εις την Κόρεα, από τα
δάκρυα τη Κόρας και τόσων,
και ερωτεύθη (ο) με μαχαίρα
και αίμα! Η μαχαίρα και τα
τόξα είναι τα σύμβολα και τα
όργανα της δημιουργίας η Μάνας,
του αίματος γεμισμένου αυτά
και τα βέλη. Η Δόξα τώρα,
ευχαρίστα είναι αμάρμενη ευχα-
ρία η χαρά. Δεν είναι ευχα-
ριά θυσιασμένη. Δεν είναι αυτή
μια Ιντιζοτόρα. Και ετσι-
κα, εκείνα τα τραγούδια σήμερα και
δεν μπορούν πλέον ήχου ευχα-
ρία μόνο το δικό μας αίμα η

χριστιανοφή, νὰ ἶναι ὅλη αὐτο-
χειρία, τόρμια, πλάνα, ποὺ
εἶναι μὲ τὴ ἀποτυχία αὐτῶν.
Δὲν μποροῦμε ἄλλο σκέφα νὰ
ἐφαρμόσουν τὸ πάθος, μὲ τὴ ἐπιμονὴ
τὸ μυαλό, αὐτὴ νὰ σοδεύουν καὶ
νὰ χαλοῦμε αὐτοί· ὅπου εἶναι καὶ
αὐτοχειρία καὶ ἀπόγνοια.

Ἄλλο τὸ μεγαλύτερο εἶναι
ὅτι οἱ τελευταῖοι Ἀγγλοι εἶχαν
σύλλογο ἀνεγνωσμένο μὲ τὸν λόρδο
μὲ τὸν Ἀλέξανδρο,
ἐδῶ αὐτὴ νὰ σοδεύουν τὸ ὅρκο
τὸ ἀρχαῖο ἀπὸ τὸν Ἀχιλλέα
μὲ τὴ λόγχη τὸ θεμέλιο τὸ θεμέλιο
φαίνεται νὰ μεταχρονᾶ

και ὑπερβολὴν καὶ χάριν
ἀναμίας ἀποχαλῆς.

Τοῦ δὲ ἀεὶ Καίρ. ἀγῶνα
ἀγωνίσω, μάνον βέβαια ὅτι
τὰ ἀναγκαῖ· ἀλλ' ἡ ἀεὶ ἐλπὶς
μόνη εἶναι ἡ ἀδύν. ὁ
τρόπος ἀμφ. τῶν Πρεβ. ἀνοῖ
καὶ τῆς Κυβερνήσ. ἔχει
ἀποδοθῆ, καὶ ἐνῶ ἀφ
ἑαυτοῦ ἐδεκάφωνε, καὶ ἀλλοῦ
μὲ ἀπόφασιν χωρὶς ἀν
ἀγανακτήσω καὶ κόψ. τῆς
ἐπιμονῆς καὶ κόψ. τῶν τόμων.
Ἐὰν ἀρδυνήσω μόνον νὰ εἴπω
ἀπὸ τὰ ἐμπιστευτικά, ἡ νοῦ
ἀπαρέ τῆς δείμονος ἀπόφασις
καὶ ἀπὸ τὸν τὰ ἐπιφέρω!

Ἀθῆναι 28.
Νοεμβρ. 1839.
Ἀριθμ. 664.

Κ

576

Τὸν τῶν αὐτῶν τὸ ἐν τῷ
πληροφόνῳ καὶ τὸ ἑξῆς
πάθος.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΗ

Εξοχ γεφυρά Αθηνών αριθμ. 663.

25. 8βρ. 1879. Εν ο μεταφραστής
κ. Κων. μεταβαίνει εις
μετέωρον τι εις Δίκας, ~~ίνα~~
ίνα μη δοθεν αι τυχόν καταθέσεις υπέρ
η εναντίον αυτού μεταφραστής
Αθηνών.

Ανάγκη τότε ο Δικα-
στής δια δικαστικής γεφυρα-
νεί τον γραμμ. του δημ. πρω-
τοδικείου εν Αθήναις ότι
μεταφραστής εκείνος ο
Κυρίος — ίνα μη δοθεν
αι τυχόν αι ζητηθείσαι
γεφυρά η Αθηνών εις χεῖρας
ο Ευς τον ζητούντος ασκεμένης
η Αθηνών. Εν Αθ. τῇ
αριθμ. 72 ο. ιζ 1879

Ξ. 5165

– Μόλις τώρα ἀπ' ἀντιγραφεύς
ἐπιστολὴ τοῦ Διδασκάλου Θεοφίλου
Καΐρη πρὸς τὸν Γ. Εὐνόν.
Ἡ ἐμφάνισιν τοῦ ὀφείλω γενο-
μένην εἰς τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον
τὸν πατριωτικὸν τῆς καρδίας
πόθον ἐκφράζω ὅτι ὁ κ.
Λαρίμης, ὡς ἰατρός, ἀρέσκει
καὶ τοῖς Ἀμπελάκιοις μὲ τὴν
ἀφίδα, ὡς ἐξέφρασαν
μεγίστην χαρὰν καὶ τοῖς πρόξενοι
τῆς ἐδόν τοῦ.

Ἀθήναι μαΐου (27 Ὀκτωβρίου 1827)

Τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον εἰς τὸν
Πειραιᾶ ὡς ἐν ἀδύτῳ κόλπῳ τὸ ἀπὸ
τοῦ Κεΐρου πρωτεύοντος τῆς Πελοποννήσου Δεσπόζει
Ἀθήνας 28 Ὀκτωβρ. 1827 λεπτ. 66 μ. 36.15

576 α

Εν τοῖς ἐνταῦθα ἐν ἐξῇ τῆς
Αὐγούστου ἐπιφοιτήσατο καὶ ἐπανάγομαι
πρὸς Καΐρον ἐξ Ἀθηνῶν ~~τῶν~~
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὧν ἐστὶν ἡμῖν χάρις καὶ
ἔλεος ἐνιαυτὸν τῆς 28. Ἰουλίου 1839.

Ἐν τῷ θεοφιλεῖ ὁ
Καΐρου

Ἐνθυμήθητε με καὶ
σήμερα πάλιν καὶ
ἐξομολόγησε τὸν
ἐκεῖ ἀγῶνας μου!

~~[illegible]~~ μητροπολίτης Αθηνών
Δανιηλίδης υπό τον Κλεάρχου
θεοσωφρονιστής εξ Αθηνών, ανα-
πτυχθείς υπό Αθηναίων (1839.
Σεπτ. 663. 25 Οκτωβρ.) ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ζωής ~~[illegible]~~ $\frac{1}{2}$ ώραν ομιλεί
εξ τοῦ Καίρου ότου ζωβεσθῆ
τῆς μητροπόλεως, ὅτι ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Αθηναίων
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ἐν Φανωστῇ
τῶν κατοίκων
μεγάλῃ ζωβεσθῆς ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ εξ τὴν Μητροπόλιν
Αθηνῶν, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ κλῆρος ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Τῇ αὐτοῦ,

ἐν ταύτῃ ἀποφαίνει ὁ Καίσαρ συμφωνότης τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀξίαν ~~[illegible]~~ τῆς δι' ἀποζέσεως τῆς ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ διεξάγων ὅτι αὐτὴ ἀμφοτέρας ~~[illegible]~~ ἐν πεφυκότας, ἀμφοτέρα δ' νεοναγιζόντων τῶν Ἑλληνικῶν Ἑλλάδας τῆς μὴ ἐπὶ τοῦ εἴκοσι ταύτων

(Ἐλλάς 1. Νοεμβρ. 1839. τεύχ. 19. σ. 80.)

~~ἐν τῇ δι' ταύτης~~

11. Μέν ὁ ἐν καὶ θεοῦ καὶ
ἀνθρώπου θεοῦ κάποτε σταυ-
ρῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης
σταυρὸν ἀπονεμόμενος,
ὡς ἐν θανάτῳ σταυ-
ρωθεὶς αὐτοῦ γνώμῃ τῆς
ψυχῆς μου καὶ κρεμασθεὶς
τὴν ἀρχὴν κ' μέλλω καὶ
κοσμεῖν τὴν δοξάσας
ὅτι ~~τὸν~~ σταυρὸν εἰς
φῶς ἐν ἀναγνώσῃ
θεόπνευστα εἰς τὰς τε-

νεανίας γὰρ ἐστιν ὁ τοῦ εὐ
ταύτης ὁ Κεφάλης ὅτι καὶ
εὐθὺς εἰκὼν εἰς τοῦ Π. Ἑλληνικοῦ
γεανίας εἶναι τὸν τέλος!

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΛΑΚΗ

Athyrá ἀριθμ. 6/62 21 8βρ 1839

Χθὲς ἡ Βεβὸ μετέβαινε εἰς Πειραιᾶ
καὶ Κερατέα. (ἐκεῖ καὶ Ἀθῆναι)
καὶ ἐκεῖ καὶ Πειραιᾶ εἰς Ἀθήνας σήμερον
ἐπιστρέφει. Θὰ χρεωστῶ εἰς
τὸ μεταξύ μου καὶ ἐκεῖνο τὸν ἄνθρωπον
ὀλίγον ἀκόμη. Ἐγὼ τὸ κάμνω
φανερὸν εἰς σένα.
— Ὁ κύριος Ἀνέστης — ἐκεῖνος
ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος — ἐκεῖνος
φίλος καὶ χρέος — ἐγὼ θέλω
νὰ σὲ κάμω καὶ ἄρρωστα 2.
Ἡ ἐπιστολὴ σου ἐστάλη
ἀλλὰ εἰς ἐπόστολος ἀλλὰ καὶ
καὶ ἀπ. καὶ ἀπὸ καὶ νὰ σοῦ
καὶ μετὰ καὶ ἐγὼ
εἰς μεγάλη ἀγάπη.

γράμμα ὁ κύριος
γράμμα ἐγὼ
ἀγάπη

ζωντανής ταύτας τῆς
ζωῆς μου ἡμέρας, μετὰ
τὰς ὁποίας πεύθην νὰ
ἐπαναλάβω μόλις νὰ
μεταβῶ εἰς τὴν ἀνὴν
πατρίδα εἰς τὰς ὁποίας
οὔτε εἰς συγγενεῖς τῶν
ἐνδεόντων προσόντων, οὔτε
εἰς ἐντίμους δι' τὰς ὁποίας
ἀγωνιῶ νὰ πείσω
ὁ ἀδόα νὰ

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῇ ~~ἀφ' οὗ~~ ἀρμονίᾳ ταύτῃ [illegible]

τῆς τοῦ νεύτωνος καὶ ἀναγκαίου

καὶ ~~τὸ μεγάλο ἀριστο-~~

~~ποιοῦνται~~ περιέχει τὴν

Πλάνητες, ἢ τὸ κατὰ τὴν

Πλανήτης, τὴν πλανήτης

ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖνοι ἐξαίρετοι.

Ἐὰν τῆς ἀφ' ~~ἀπὸ τὴν~~

ἔνεκα ἡ γεωμετρικὴ κοσμογρα-

φία καὶ τοῦ ἐν ~~τῇ~~ τῇ ἀνάγκῃ

ἀναπτύσσεται ὁ

δεύτερος νόμος.

Ἑκάστη ἀρχὴ ἐκείνου ἦν

ἠφάνιζον ἀκριβῶς ἔκτος νεύ-

καὶ πολλῶν καὶ καὶ ἀναδείκνυον

Γαλιλαίου στὸ καὶ τοῦ Χριστι-

ανικοῦ δογματισμοῦ;

Γαλιλαῖος

Ἀριστοτελικὴ φυσικὴ

Ἀριστοτελικὴ φυσικὴ

Χριστιανικὸ δόγμα

ἀνάγκα χρέος νὰ σεβα-
σθῶ, καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην
ταύτην ἀφίνω τὴν χάριν
εἰς τὸν Ἀνώνυμον, εἰς τὴν
ὀμορφιὰ καὶ εἰς τὴν
ἀγάπη καὶ εἰς τὴν
σωστὴ καὶ ἀληθινὴ πατριω-
τικὴ ψυχὴ τῆς νέας
μας γενεᾶς, ἐκείνης
ἐνδεικνύεται ἡ πατριω-
τικότας σου.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

~~ότε ο Θεόφ~~

ότε ο Θεόφιλος Γερμανός

εξ του Φιλώτα (Ατομ. 2 ~~εν τω~~ σελ. 57.

~~Ατομ. 4 (Ατομ. Παρ. 2. του 1819~~

εν τω Παραρτήματι δε

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

~~34.~~ 520

3 Φλ.

Εἰς τοὺς δεσπότας τοῦ κόσμου

τοῦ τοιούτου ἐν τῷ κόσμῳ, ἀποδεικνύοντες τὸν τοιούτον

οὐδὲν μικρὸν εἶναι ἀλλὰ πάντες

τὴν ὑπόκρισιν τοῦ κόσμου εἶναι

ὑπόκρισις, ὑπόκριν δὲ ὁρῶντες

ὁρῶντος τοῦ εἶναι τοῦ κόσμου ~~ω~~

τῷ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἰρηνικὸν δὲ, ἵνα μὴ πολλὰ
λέγωμεν, ὡς ἐστὶ τὸ δεύ-
τερον καὶ κρείττων
καὶ ἀξιαγάπητος τῶν
ἐν τοῖς ἀνθρώποις
χάρις, τοῦ κρεῖ-
ττονος, καὶ ὡς ἐστὶ
τοῦ δεῖνος, ἀνδρὸς
τοῦ ἐμοῦ φίλου. Ἐπιστεῖλον

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΛΑΜΠΑΚΗ ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

125

Αθήν. απρ. 86. 2 βρ.

Η Κυρία σου [illegible] [illegible] [illegible] Χ.Ρ.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Αθήν. απρ. 87. 6. βρ.

Ο Θεός μας [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[

θεοῦ ἡμῶν καὶ αὐτὸν
τὸν ἀδελφὸν
καὶ πρεσβύτερον ἡμῶν
ἵνα ἐπιγνόντες καὶ
ὑμεῖς τὸν ἐπι-
λοιπὸν ~~ὑμῶν~~ νοῦν
καὶ τὴν ~~ὑμῶν~~
τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀγάπην
ὑμῶν,

με τε και θαρσος και
αρμηνοπαθειας και αν-
υποστασιας και ανευ-
θυνοτητος ερωτησεων
ζωτικαι υπερ της
ζωης της ελευθερ-
ας του ανθρωπου, της
αυτονομου ζωης αυτου

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]